

Grund til at ønske at faae Indfødsret. Det er iøvrigt det næsten Comisse ved Sagen, at hun, naar hun faaer den Indfødsret, hun ønsker, dog ikke derved kommer et Skridt videre, idet hun slet ikke behøver at have den for at kunne opnaae, hvad hun attraaer.

Der er under Sagens forrige Behandling saavel fra den høitærede Ordførers som fra flere andre af de kyndigste Medlemmers Side — og det er et Punkt, som jeg tillige skal tillade mig at berøre her, — fremkommet Anthyndinger af det Mistlige i den Maade, hvorpaa Indfødsretten nu gives. Der staar i Grundloven, at Indfødsret skal gives ved Lov; men det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Indfødsretten nu gives, egentlig kun gjør den til et Slags Bevillings sag. Hele den Maade, hvorpaa den hidtil er bleven meddeelt til de Mangfoldige, der have faaet den, gjennem særskilte saakaldte Love for de enkelte Personer, har egentlig — ja, Juristerne ville maaskee finde, at jeg har Ret, — i mine Dine ikke Andet ved sig af Lov end det, at disse Sager ere passerede Thinget. Det er i Grunden kun Bevillinger, der ere givne i Henhold til en vis Lov. Jeg skal derfor httre det Ønske, som maaskee deles af Flere, men som kun kan opfyldes ved mere Sagkyndiges Hjælp, at Sagen maatte blive ordnet paa en saadan Maade, at den virkelig blev en Lovsag. Der maatte da gives en Lov, som indeholdt de almindelige Bestemmelser, og Udførelsen af denne maatte overdrages til en mere speciel Kyndighed. — Jeg skal endnu slutteligt med Hensyn til den nærværende Sag og specielt med Hensyn til det foreliggende Vædringsforslag tillade mig at bemærke Følgende: Vædringsforslaget gaaer ud paa at opfordre Thinget til idag, Torsdag, at omstøde den Beslutning, som det kom til for 3 Gange 24 Timer siden. Det var ikke med nogen overilet Hast, at vi dengang kom til vor Beslutning, vi gave os sandeligt Tid nok; vi voterede to Gange, sidste Gang ved Navneopraab, som jo i Almindelighed kun bruges ved de vigtigere Sager. Jeg erkjender nu fuldt vel, at den høitagede Ordfører idag har anført Grunde, som ikke dengang vare blevne fremhævede; men det forekommer mig, at det dog kunde give Thingets

Beslutning et Slags Udseende af Vankelmødighed, dersom vi idag forandrede, hvad vi sidst vedtog, og at et kritisk Publicum muligt kunde sige: De Beslutninger, der tages af Landstinget, kunne ikke være saa syndeligt fast begrundede, siden man saaledes uden Videre kan omstøde dem med kort Varsel. Og saa af Hensyn hertil finder jeg for mit Bedkommende, at det vil være heldigere, om vi bleve staaende ved den Beslutning, som Fleertallet sidst satte, og som derved, at den vedtoges af Fleertallet, hvilket vi jo altid maae underkaste os, tillige blev Landstingets Beslutning.

Formanden: Naar det ærede Medlem nævnte Nr. 46, da berører dette paa en Feiltagelse; ved Sagens 2den Behandling er det tidligere Nr. 46 blevet Nr. 48. Det almindelige Spørgsmaal, som det ærede Medlem kom ind paa, om at give Indfødsret ved Bevilling i Henhold til en Lov, der fastsatte Betingelserne herfor, skal jeg bede forbeholdt, indtil Behandlingen af Sagen i dens Heelhed foreligger.

Lehmann: Da jeg bad om Ordet, var det nærmest i Anledning af den Oplysning, som den ærede sidste Taler begjærede — og det, han udtalte, viste, at han behøvede den — med Hensyn til den rette Stilling, som disse Spørgsmaal efter Grundloven maae indtage ligeoverfor Rigsdagen. Da den ærede Formand imidlertid har anmodet om at udsætte Forhandlingen af dette Spørgsmaal, indtil Behandlingen af Sagen i dens Heelhed foreligger, skal jeg ikke nu gaae ind derpaa. Det bliver da dobbelt nemt for mig at drage det høie Thing til Minde, at om det Spørgsmaal, der nu særligt foreligger til vor Afgjørelse, nemlig om der skal gives Indfødsret til den paagjældende Person, hvis nuværende Nummer jeg ikke erindrer, har det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, ikke sagt et eneste nyt Ord ligeoverfor, hvad Ordføreren for Udvalget har udtalt. Ordføreren har udviklet, at selv om vi ikke ville forsøge paa i dette Dieblis at bringe dette Slags Sager tilbage til en correctere og alvorligere Stilling, end de hidtil ved Praxis have faaet, vilde det dog være aldeles nødvendigt at udelukke den Person, hvormod der her er Spørgs-